

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/62/2017
Identifikačné číslo spisu: 3216202820
Dátum vydania rozhodnutia: 20.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3216202820.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o výkon rozhodnutia vo veci maloletého F. N., narodeného XX. X. XXXX, bývajúceho u matky, dieťa rodičov povinnej (matky) N. N., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v N., O. a otca B. N., narodeného XX. X. XXXX, bývajúceho v D., V., za účasti oprávnených 1/ C. N., narodeného XX. X. XXXX, bývajúceho v D., I., 2/ G. N., narodenej X. XX. XXXX, bývajúcej v D., I., zastúpených JUDr. Jozefom Jaškom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Falešníka 10, o úprave styku oprávnených s maloletým dieťaťom, vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 3Em/1/2016, o dovolaní oprávnených proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 29. novembra 2016 sp. zn. 6CoE/357/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným uznesením potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 20. septembra 2016 č. k. 3Em/1/2016-11, ktorým okresný súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v konaní bolo preukázané, že k uskutočneniu styku oprávnených s maloletým dieťaťom nedošlo na základe súdom stanoveného termínu, pretože v tomto období bola matka s maloletým dieťaťom na dovolenke pri mori. Počas pobytu matka zaslala otcovi prostredníctvom služby krátkych textových správ správu s uvedením, že na pobyte pri mori bude s maloletým aj počas obdobia, kedy mal prebehnúť styk oprávnených s maloletým. Súčasne navrhla iný vhodný termín. Oprávnení o náhradnom termíne mali vedomosť, pričom matku neinformovali, že náhradný termín neakceptujú a podali návrh na výkon rozhodnutia. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil právny záver, že v predmetnej veci nie je splnený základný zákonný predpoklad pre nariadenie výkonu rozhodnutia a to, že matka ako povinná dobrovoľne neplnila, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie. Prihliadol pritom na najlepší záujem dieťaťa, ktorému pobyt pri mori, vzhľadom na lekáorskými správami potvrdené opakujúce sa respiračné infekcie a dlhodobý kašeľ, prospieva. Rozhodnutie súdu prvej inštancie preto ako vecne správne potvrdil.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali oprávnení dovolanie. Dovolanie odôvodnili dovolacím dôvodom podľa § 432 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. K prípustnosti dovolania uviedli, že vo veci ide o právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená [§ 421 ods. 1 písm. b) C. s. p.]. Oprávnení považovali právne posúdenie odvolacieho súdu, podľa ktorého postačuje, že povinná splní oznamovaciu povinnosť o nemožnosti realizácie styku s maloletým prostredníctvom otca dieťaťa, za nesprávne. Rovnako za nesprávne považovali svoju povinnosť akceptovať náhradný termín styku s maloletým bez akejkoľvek dohody s povinnou. Podľa oprávnených povinná nemôže svojvoľne bez dohody určovať náhradné termíny styku s maloletým dieťaťom a tieto navyše oznamovať oprávneným len prostredníctvom tretej osoby. Žiadali preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) uznesenie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Povinná vo vyjadrení k dovolaniu zhrnula doterajší skutkový stav, opísala okolnosti, za akých prebiehali ďalšie styky s maloletým dieťaťom a oprávnenými, poukázala aj na zhoršené vzťahy medzi ňou a oprávnenými. Dovolanie navrhla ako neodôvodnené zrušiť a návrh na výkon súdneho rozhodnutia zamietnuť.

4. Konanie v rámci výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých je s účinnosťou od 1. júla 2016 upravené Civilným mimosporovým poriadkom (zákonom č. 161/2015 Z. z. - ďalej len „C. m. p.“ alebo „Civilný mimosporový poriadok“). Podľa § 2 ods. 1 C. m. p. platí, že na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Pretože Civilný mimosporový poriadok neustanovuje inak, dovolací súd preskúmal vec z hľadiska prípustnosti dovolania oprávnených podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 C. s. p.), účastníkmi, v neprospech ktorých bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpenými advokátom v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p. sa zaoberal bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) prípustnosťou dovolania a dospel k záveru, že dovolanie oprávnených je potrebné odmietnuť.

6. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Jeho účelom je náprava najzávažnejších procesných pochybení (zmätočných rozhodnutí) a riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry. Je prípustné proti dvom skupinám rozhodnutí odvolacieho súdu, a to proti rozhodnutiam postihnutým tzv. zmätočnosťou vadou (§ 420 C. s. p.) a proti rozhodnutiam zásadnej právnej významnosti (§ 421 C. s. p.). Tým sú zároveň určené dva prípustné dovolacie dôvody, a to dovolací dôvod spočívajúci vo vadách uvedených v § 420 C. s. p. a dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci za splnenia predpokladov uvedených v § 421 C. s. p.

7. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p. dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

9. Právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky. Ich riešeniu

predchádza riešenie skutkových otázok, teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

10. Treba zdôrazniť, že na to, aby dovolanie bolo prípustné podľa § 421 C. s. p., nepostačuje námietka akéhokoľvek nesprávneho právneho posúdenia veci. Vždy musí ísť o právne posúdenie (vyriešenie právnej otázky), od ktorého záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. To znamená, že dovolateľom vznesená námietka sa musí týkať nesprávnosti toho právneho posúdenia, ktoré bolo pre rozhodnutie vo veci podstatné, a teda na ktorom súd svoje rozhodnutie založil.

11. Dovolací súd sa preto z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 C. s. p. zaoberal v prvom rade tým, či oprávnenými namietané právne posúdenie veci, má povahu právneho posúdenia, od ktorého záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu.

12. Podľa § 376 ods. 1 C. m. p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

13. Základným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia vyplývajúceho z citovaného zákonného ustanovenia je, že povinný dobrovoľne nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným exekučným titulom.

14. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd (ako aj súd prvej inštancie) svoje rozhodnutie založil na právnom názore, podľa ktorého nebol splnený základný predpoklad pre nariadenie výkonu rozhodnutia, a to, aby matka ako povinná si dobrovoľne nesplnila, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie. Tento jeho právny názor vychádzal z čiastkového právneho záveru, ktorého podstata spočívala vo vyriešení právnej otázky stretu práva oprávnených na styk s maloletým dieťaťom a najlepšieho záujmu dieťaťa, v konkrétnom prípade zlepšenia jeho nepriaznivého zdravotného stavu. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, posúdil stret týchto dvoch práv v prospech najlepšieho záujmu dieťaťa, ktorý sledovala aj matka maloletého dieťaťa. Styk oprávnených s maloletým dieťaťom sa preto neuskutočnil z ospravedliteľného dôvodu. Pre rozhodnutie odvolacieho súdu bolo teda podstatné vyriešenie týchto dvoch právnych otázok a nie tých, ktoré oprávnení uviedli vo svojom dovolaní.

15. So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že právne otázky formulované oprávnenými v dovolaní nemajú povahu otázok, od vyriešenia ktorých záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. V danom prípade nie je tak splnená základná podmienka v zmysle ustanovenia § 421 C. s. p. oprávňujúca dovolací súd k právnomu prieskumu napadnutého rozhodnutia. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie oprávnených podľa § 447 písm. f) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky o náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 52 C. m. p. v spojení s § 453 ods. 1 C. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.